

единственны съчиненія по тоя родъ. Тѣхны-ты мыли за природж-тѣ и живота, за духа и міра съ служили единственж хранж за много поколенія. Наистинж, че тіи не съ имали съврьшенно правъ поглядъ връху природж-тѣ на нѣчта-та, кой-то да е подтверденъ отъ необоримы разглядванія, и тѣхна-та естествена философія, тѣхны-ты мнѣнія за стихии-ты и т. н. не могжть да удръжатъ борбъ съ глубокомыслени-ты издырванія на наше-то врѣмя. Отъ другж странж, Грьци-ти, отъ постоянни-ты сношенія съ свои-ты съотечественници и другоземци, весьма рано съ придобыли много опыта въ военно-то дѣло, въ обсадно-то и забранително искусство, въ направл-тѣ на военны флотове и т. н.; тѣй сѫщо и тврьдѣ голѣмо-то простираніе, кое-то далъ Кыръ на Персидско-то царство, послужило за причинж да ся направлять пѣтища и пощы. Още въ 5-то столѣтіе до Р. Хр. съ ся изнамѣрилы запалително-то стъкло и капжны-ты, и ся знаяло електрическо-то дѣйствіе на кехлибаря.

Послѣдователи и подражатели на Грьци-ты съ были Римляне-ти. Тіи были захванжти тврьдѣ много съ завоеванія, тѣй что-то не могли много нѣчто да прибавлять къмъ това, что съ наследили отъ Грьци-ты, по честь-тѣ на искусства-та и науки-ты; нѣ въ това, кое-то обыкновенно влѣче слѣдѣ себѣ си война-та и поселеніе-то, както: въ направл-тѣ на пѣтища, мостове, водопроводы, — тіи съ направили тѣй много нѣчто, что-то и до сега ся срѣщать, въ най-далечны мѣста, дыри отъ тыя пѣтища, по кои съ прѣминували римски-ты легіони. Тіи, въ домашній си животъ, въ най-дѣбры-ты си врѣмена, съ были прости, не давали никаквж цѣнѣ на промышлен-